

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 1. december 2016 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Thomas Lohse, Jan Uffe Rasmussen og Camilla Felbo (kst.) med domsmænd).

1. afd. nr. S-1604-16:

Anklagemyndigheden

mod

1) T2

Født januar 1977

(advokat Peter Just Christensen, besk.)

2) T1

Født april 1955

(advokat Annette Petersen, besk.)

3) T3

Født april 1980

(advokat Erik Bo Rasmussen, besk.)

Odense Rets dom af 26. maj 2016 (8-1425/2016) er anket af T2 T1
og T3 T2 og T1 har påstået frifindelse,
mens T3 har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang. Alle
de tiltalte har subsidiært påstået formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået skærpeelse, og således at anklageskriftets forhold
2 berigtiges således at ”og” efter brutal og før farlig ændres til ”eller”.

T2 og T1 forsvarere har ikke haft bemærkninger til den ønskede berigtigelse.

Den for F1 og F2 beskikkede bistandsadvokat har nedlagt påstand om, at de tiltalte hver især skal betale 30.000 kr. til F1 og 30.000 kr. til F2 alt med rente efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, fra en måned efter modtagelsen af erstatningsopgørelsen. Erstatningsopgørelserne er den 27. oktober 2016 fremsendt til landsretten, forsvarerne og anklagemyndigheden. Der er til støtte for godtgørelseskravet henvist til erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, subsidiært § 26, stk. 3.

De tiltalte har alle bestridt såvel erstatningspligten som den størrelsesmæssige opgørelse af kravet.

Forklaringer

Landsrettens begrundelse og resultat

Det tiltrædes af de grunde, som er anført af byretten, at de tiltalte har udsat F1 og F2 for vold og andre overgreb i de i anklageskriftets forhold anførte perioder.

Ad forhold 1:

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, der er anført i byrettsdommen, at der er udøvet overgreb, som fastslået i den indankede dom.

Det tiltrædes endvidere at den udøvede vold isoleret betragtet for de enkelte overgreb kan henføres til straffelovens § 244.

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at volden har været anvendt som led i den almindelige børneopdragelse. Under hensyn hertil og til voldens karakter tiltrædes det, at volden er henført under straffelovens § 245.

Det tiltrædes endvidere af de af byretten anførte grunde, at placeringen af F1 i sneen, og det forhold, at F1 og F2 blev efterladt i skoven, er omfattet af straffelovens § 213, ligesom det tiltrædes, at det forhold, at F1 ved fysisk magtanvendelse er blevet tvunget til at spise, er omfattet af straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1.

Det tiltrædes af de af byretten anførte grunde, at alle tiltalte strafferetligt hæfter for den samlede voldsudøvelse.

Ad forhold 2:

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte T1 og T2 af de af byretten anførte grunde skyldige som fastslået i den indankede dom i dette forhold.

Under hensyn til karakteren af overgrebene og af de af byretten anførte grunde forhøjes straffene således:

T1 Fængsel i 8 måneder. Straffen fastsættes med henvisning til dels til straffelovens § 89. Der findes ikke grundlag for at gøre straffen betinget, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

T2 Fængsel i 8 måneder. Der findes ikke grundlag for at gøre straffen betinget, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

T3 Fængsel i 6 måneder. Efter karakteren og omfanget af volden samt henset til, at hun har haft en overlegen stilling i forhold til børnene, som har været i et afhængighedsforhold til hende, er der ikke fornødent grundlag for at gøre straffen betinget, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

De juridiske dommere udtaler om godtgørelseskravene:

De tiltalte frifindes for påstanden om tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, eller krænkelsergodtgørelse efter bestemmelsens stk. 3, idet der på baggrund af voldens karakter sammenholdt med den idømte straf ikke er grundlag herfor.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T2 T1 og T3 ændres, således at T1 straffes med fængsel i 8 måneder, T2 straffes med fængsel i 8 måneder og T3 straffes med fængsel i 6 måneder.

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 26. maj 2016

Retten nr. 8-1425/2016

Politiets nr. 2300-73241-00448-15

Anklagemyndigheden
mod

T1

Født april 1955

T2

Født januar 1977 og

T3

Født april 1980

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 28. januar 2016.

T1, T2 og T3 er tiltalt for

1.

alle

vanrøgt og nedværdigende behandling, mishandling og ulovlig tvang efter straffelovens § 213, § 245, stk. 1 og § 260, stk. 1, nr. 1, til dels medvirken hertil jf. straffelovens § 23,

ved i perioden fra 2010 til februar 2014, på adresseerne Vej 1 og Vej 2 i at have udsat sin søn, stedsøn eller sit stedbarnebarn F1 født den 10. maj 2005 og sin datter eller sit barnebarn F2 født den 4. maj 2007 for vanrøgt og nedværdigende behandling, mishandling og ulovlig tvang, idet de tiltalte enten selv foretog det nedenstående eller medvirkede hertil ved tilskyndelse, råd eller dåd, herunder ved at have haft viden om det passerede og til dels overværet det og desuagtet undladt at gribe ind, ved

- flere gange om ugen at have slået børnene én eller flere gange i bagdelen med flad hånd,
- flere gange at have sparket børnene på kroppen med fodtøj på,
- flere gange at have revet eller taget hårdt fat i børnenes ører,

- flere gange at have taget hårdt fat i børnenes næser med blodansamlinger til følge,
- flere gange at have revet børnene i håret, herunder med hårtab til følge,
- flere gange at have skubbet og rusket hårdt i børnene
- at have slået F1 på benene med et fad,
- flere gange at have stillet F1 under en kold bruser, fordi han havde tisset eller haft afføring i bukserne,
- at have tvunget F1 til at spise mod hans vilje, ved at tage fat i ham, åbne hans mund og give ham en ske ind i munden, hvorved han kastede op,
- flere gange at have sat F1 ud i sneen delvist påklædt og uden overtøj, når han havde tisset i bukserne,
- og at have kørt børnene i bil ud i en skov, fordi de for ofte tisede eller havde afføring i bukserne og efterladt dem her i et ukendt tidsrum.

2.

T1

T2

mishandling og legemsangreb af særlig rå, brutal og farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1,

til dels medvirken hertil jf. straffelovens § 23,

ved i perioden fra februar 2014 til september 2015 på bopælen Vej 2

i at have mishandlet sin datter eller sit barnebarn F2 født den 4. maj 2007, idet de tiltalte skubbede hende, rev hende i håret og jævnlige slog hende i bagdelen med flad hånd, samt nogle gange slog hende over fingrene og i bagdelen med en pind eller kæp eller medvirkede hertil ved tilskyndelse, råd eller dåd, herunder ved at have haft viden om det passerede og til dels overværet det og desuagtet undladt at gribe ind.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T3 har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaringer af alle tiltalte og vidneforklaringer af

	V1	V2	V3
V4	V5	V6	V7

De tiltalte har om deres personlige forhold forklaret i tilknytning til de foretagne personundersøgelser i medfør af retsplejelovens § 808.

Forklaringerne er optaget i retsbogen og gengives ikke i dommen.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Retten bemærker indledningsvist, at der i perioden fra 2010 til september 2015 foreligger adskillige underretninger, ”bekymringsmails”, notater, mødereferater, børnefaglige undersøgelser, klasselogs og diverse korrespondancer, som alle indeholder oplysninger om alvorlig mistriksel hos henholdsvis F1 og F2, herunder oplysninger om mistanke om vold m.v. overfor børnene.

Vidnerne V3, V4, V5 og V7 har alle afgivet troværdige og detaljerede forklaringer om de samtaler, de har haft med henholdsvis F1 og F2 henholdsvis, til dels, med de tiltalte og V1 som er de samtaler, der bl.a. ligger til grund for en række af de ovenfor nævnte underretninger m.v.

T3 har erkendt, at hun har givet både F2 og F1 et par slag, et par gange om året. Det har været et slag i bagdelen med flad hånd. Det fremgår endvidere af den forklaring, der er afgivet af V4, at T3 over for forvaltningen, umiddelbart efter, at hendes samliv med T2 var bragt til ophør, gav udtryk for, at ikke alt, hvad børnene havde sagt var grebet ud af den blå luft.

V1 har afgivet en detaljeret og særdeles troværdig forklaring, om den vold og de øvrige overgreb, som F1 og F2 var udsat for i perioden 2010 til februar 2014. Som følge af forklaringens detaljeringsgrad og troværdighed, og som følge af, at V1 allerede overfor V4 har fortalt om det passerede og om sin vrede mod sin mor, fordi hun deltog i volden og lod den passere, og ikke mindst som følge af, at hendes forklaring også belaster hendes mor, kan der ses bort fra muligheden af, at forklaringen er et resultat af, at T3 har på-

virket sin datter til at afgive den.

F1 forklaring under videoafhøringen har, uagtet visse selvmodsigelser, i det væsentlige fremstået troværdig.

F2 forklaring under videoafhøringen har båret tydeligt præg af, at hun ikke er alderssvarende, og at hun er særdeles påvirket af de ting, hun har været udsat for i hjemmet. Hun har på den baggrund fremstået med stor ulyst til at forklare nærmere, idet hun er bekymret for konsekvenserne. Ikke desto mindre har hun formået at give en relativt detaljeret forklaring om den vold, hun har været udsat for.

Alle disse oplysninger og vidneforklaringer er på centrale punkter overensstemmende og understøtter således i det væsentlige hinanden.

T1 og T2 forklaringer må ses i lyset af heraf, og det findes på den baggrund ubetænkeligt i det væsentlige at tilsidesætte deres forklaringer som utroværdige, idet det imidlertid samtidig bemærkes, at T2 – selv om han ikke selv har kunnet se problemet herved – har erkendt de objektive omstændigheder, at han har kørt F1 og F2 ud i en skov for at skræmme dem til ikke længere at lave og tisse i bukserne.

Retten finder det på denne baggrund bevist, at T1 og T2 og T3 har udsat F1 og F2 for vold og andre overgreb i de i anklageskriftet anførte perioder.

Spørgsmålet er herefter, hvilket omfang og hvilken nærmere karakter volden og overgrebene har haft.

For så vidt angår de enkelte forhold bemærker retten nærmere følgende:

Forhold 1

Flere gange om ugen at have slået børnene én eller flere gange i bagdelen med flad hånd

F2 har forklaret bl.a., at både hendes far og farmor giver hende smæk bagi.

T3 har erkendt, at hun har givet både F2 og F1 et par slag, et par gange om året. Det har været et slag i bagdelen med flad hånd. T1 har slået dem begge i bagdelen på ugentlig basis. T2 har også slået dem begge bagi, men i mindre omfang.

V1 har forklaret, at T1 havde meget temperament og påvirkede T2 der ændrede sig efter, at T1 begyndte at komme der så meget, og at der herefter blev mere voldeligt i hjemmet, idet det gik fra at ta-

ge fat i armen til bl.a. at slå i numsen. Det var både T1 og T2 der gjorde det. T1 gjorde det ved F1 hvis han havde tisset eller lavet i bukserne. Det skete ikke hver gang, men det skete flere gange om ugen. T1 slog med flad hånd og kun et slag ad gangen.

V1 har endvidere forklaret, at T2 har slået F2 og F1 i numsen med flad hånd, og at der har været tale om ét slag ad gangen. Hun har endvidere forklaret, at T2 ikke blandede sig, når T1 gjorde det. Hun har desuden forklaret, at T2 ikke slog børnene så tit som T1 da han ofte var i Norge. Hun har endvidere forklaret, at det gik mest ud over F1.

Hun har yderligere forklaret, at hendes mor har slået F2 i numsen med flad hånd, men at det dog skete mindre end en gang om måneden, og at årsagen var den samme, nemlig hvis der var blevet tisset i bukserne, eller hvis de havde været oppe at toppes i forbindelse med legesituationer.

V3 har forklaret, at F1 fortalte hende, at han "for det meste bare blev slået bagi af mor, far og farmor", og at det gjorde ondt, og at F1 mente, at man godt måtte slå, når det var bagi.

V5 har forklaret, at F2 fortalte hende om smæk bagi, og at både far, farmor og mor havde slået hende.

Retten bemærker i tilknytning hertil, at uanset om denne betroelse fra F2 side, som forklaret af V5 må antages at relatere sig til relativt nylige begivenheder, er der tale om et indicium for, at denne form for vold fandt sted i hjemmet, herunder i den periode, hvor F2 stadig havde en dagligdag med T3.

V7 har forklaret, at F2 i efteråret 2013 fortalte hende, at hun havde ondt i låret, fordi farmor var kommet til at rive hende, da hun fjernede et tæppe fra hende. Farmor syntes, at hun var for længe om at spise morgenmad, så hun havde fået en i møllen, dvs. bagi. F2 sagde, at det fik de mange gange, når de lavede ballade. Hun nævnte, at det var både farmor og far, der gjorde det.

V7 har endvidere forklaret, at hun skrev det, F2 fortalte hende, op i sin notesbog med det samme.

Flere gange at have sparket børnene på kroppen med fodtøj på

F1 har forklaret, at T2 har sparket ham flere gange, bl.a. med Nike sko på, og også har sparket F2. Han har endvidere forklaret, at T1 har sparket ham flere gange, bl.a. med højhælede sko på, og at hun også har sparket F2 og X1.

T3 har forklaret, at F1 har fortalt hende, at T1 har sparket ham, mens han lå på gulvet.

Flere gange at have revet eller taget hårdt fat i børnenes ører

F1 har forklaret bl.a., at T1 er virkelig ond, og er en, der bl.a. river i ørene. Han har endvidere forklaret, at det gik ud over ham og F2 er sket flere gange, og gjorde virkelig ondt.

V1 har forklaret, at T1 ud over, hvis F1 og F2 havde tisset eller lavet i bukserne – også kunne finde på at rive F1 og F2 i ørene over situationer med legetøj, og når de ikke ville lave lektier. Hun har forklaret, at der blev revet med én hånd i ørerne, og at hun har set det mange gange i perioden fra 2010 og til bruddet i 2014. Det er sket tit, på månedlig basis.

V1 har endvidere forklaret, at T2 også rev F2 og F1 i ørerne, men i mindre omfang end T1. Det kunne ske 1 til 3 gange om ugen.

V3 har forklaret, at F1 fortalte hende, at X1 blev hevet i ørerne, og at han også selv blev det, men ikke så meget.

T3 har forklaret, at hun har set T1 og T2 hive F1 i ørerne.

Flere gange at have taget hårdt fat i børnenes næser med blodansamlinger til følge

F1 har forklaret bl.a., at T1 har revet ham i næsen, at det gjorde virkelig ondt, og at næsen blev rød, og at han blev mobbet og kaldt for "Rudolph".

V1 har forklaret, at der også blev taget fat i næsen. Det var T2 der gjorde det. Det gik ud over F1 bl.a. således at T2 vred F1 næse, så F1 fik en blodansamling. Hun husker ikke, om det også er sket i forhold til F2

T3 har forklaret, at T2 har haft fat i F1 næsetip flere gange, så den blev rød. Det er sket hyppigt, i en periode hver anden eller tredje dag måske.

Flere gange at have revet børnene i håret, herunder med hårtab til følge

F1 har forklaret, at T1 har revet ham i håret, og at det gjorde virkelig ondt, og at han mistede 2 hår.

V5 har forklaret, at F2 fortalte hende om, at både hun og X1 blev trukket i håret. Det var hendes farmor, der gjorde det.

Retten bemærker i tilknytning hertil, at uanset om denne betroelse fra F2 side, som forklaret af V5 må antages at relatere sig til relativt nylige begivenheder, er der tale om et indicium for, at denne form for vold fandt sted i hjemmet, også i den periode, hvor F2 stadig havde en dagligdag med T3

Flere gange at have skubbet og rusket hårdt i børnene

T3 har forklaret, at hun har set T1 ruske F2 og F1

V5 har forklaret, at F2 fortalte hende om en episode, hvor hun havde tabt noget vand, og farmor skubbede til hende, så hun faldt ned på nogle ledninger.

Retten bemærker i tilknytning hertil, at uanset om denne betroelse fra F2 side, som forklaret af V5 må antages at relatere sig til relativt nylige begivenheder, er der tale om et indicium for, at denne form for vold fandt sted i hjemmet, også i den periode, hvor F2 stadig havde en dagligdag med T3

At have slået F1 på benene med et fad

F1 har forklaret bl.a., at T1 har slået ham på skinnebenet med et grønt fad, så han fik et mærke af det, og at det gjorde virkelig ondt.

Flere gange at have stillet F1 under en kold bruser, fordi han havde tisset eller haft afføring i bukserne

F1 har forklaret bl.a., at T1 har smidt ham ud i en rigtig kold bruser, at han ikke har lyst til at fortælle om det, fordi det var det værste, og at vandet var iskoldt.

V1 har forklaret, at både T2 og T1 har anvendt en kold bruser i forbindelse med, at F1 og F2 har haft tisset i bukserne. Hun har selv set det. F1 og F2 havde ikke tøj på, når de kom under bruseren. F1 skreg, at det var møghamrende koldt. Det gjorde F2 også. De rystede af kulde bagefter. Hun opfattede det som en straf. T1 og T2 var meget ophidsede, når de gjorde det. Det er sket på begge adresser. Det er sket 5-6 gange, hvor hun har set det. Det var ikke hver gang, at det var både F1 og F2 der havde haft tisset i bukserne. Hun har set T2 gøre det 3 gange på F1 på Vej 1. De andre gange har det været T1 der har gjort det på Vej 2. F1 græd. Den ene gang, hvor det var T2 der gjorde det, var hendes mor der også. Hun husker dette, fordi de var i gang med at rydde af bordet efter aftensmaden. Hun

kunne høre F1 råbe, at det var koldt. T1 og hende ryddede af bordet, og hendes mor vaskede op. Ingen gik derud.

T3 har forklaret, at hun én gang har set T2 spule F1 under bruseren med koldt vand, og at det var en afstraffelse.

At have tvunget F1 til at spise mod hans vilje, ved at tage fat i ham, åbne hans mund og give ham en ske i munden, hvorved han kastede op

F1 har forklaret bl.a., at T1 har taget hårdt fat i ham og tvunget ham til at spise havregryn, som han ikke kunne lide, til han kastede op ud over bordet. Han har endvidere forklaret, at T1 tog skeen og åbnede hans mund.

V1 har forklaret, at det aldrig var rart at sidde og spise i hjemmet. De blev tvunget til at spise, også hende, selv om de var ved at kaste op. Det var typisk T2 eller T1 der tvang dem, men hendes mor har også beordret hende til at spise. Det var i forbindelse med, at der blev serveret fisk.

Både T2 og T1 har haft fat i F1 og tvunget mad i ham. Der var en situation på Vej 1 ved aftensmaden, hvor F1 ikke ville have mere. De begyndte at true ham. Dernæst tog de fat i ham. T2 proppede en gaffel ind i munden på ham. Hun husker ikke, hvad for noget mad, det var. T1 var til stede og så på det. Det gjorde de alle sammen. T1 bad ikke T2 stoppe. F1 begyndte at brække sig.

Der var også en anden situation i forbindelse med aftensmaden. Den foregik på Vej 2, F1 blev tvunget til at spise og brækkede sig ud over tallerkenen. Hun husker ikke, hvad der blev spist. Det var ikke ved morgenmaden. Der blev hentet en ny tallerken. T2 skulle spise. Det var T1 der hentede den. Hun proppede skeen i ham. T2 var der ikke. Hendes mor, F2 og X1 var der. Ingen sagde stop.

Flere gange at have sat F1 ud i sneen delvist påklædt og uden overtøj, når han havde tisset i bukserne

V1 har forklaret, at F1 da han var 8 eller 9 og havde tisset i bukserne, blevet smidt halvnøgen ud i sneen, lige inden han skulle i seng. T1 førte ham ud i sneen. Hun selv stod i havestuen. T1 gik ud i haven den vej. Hun husker ikke, hvad T1 sagde. F1 havde kun underbukser på. T1 lukkede døren efter, at hun havde sat F1 derud. Hendes mor og T2 var der ikke. T2 var vist i Norge, og hendes mor var vist på arbejde. T1 åbnede havedøren efter 1-2 minutter, så F1 kunne komme ind. Hun hentede ham ikke. Han stod derude og kunne så selv gå ind.

V2 har forklaret, at T2 på et tidspunkt fortalte hende, at en af hans kollegaer havde rådet ham til at sætte børnene ud i sneen for at afhjælpe problemet med tis i bukserne. Hun har endvidere forklaret, at det nok skal passe, at hun har forklaret politiet, at T2 havde sagt til hende, at de havde sat F1 ud i den kolde sne, efter at han havde tisset i bukserne.

At have kørt børnene ud i en skov, fordi de for ofte tisede eller havde afføring i bukserne og efterladt dem her i et ukendt tidsrum

Det ligger på baggrund af T1, T2, T3 og V6 forklaringer fast, at en køretur ud i skoven fandt sted som følge af F1 og F2 problemer med renligheden.

F1 har forklaret bl.a., at T2 har kørt ham og F2 ud i en skov, fordi de havde tisset i bukserne, og at T2 kørte derfra og kom tilbage og hentede dem.

V1 har forklaret, at hendes mor og T2 længe havde truet F1 og F2 med en dame ude i skoven, der kunne få dem til at opføre sig ordentligt. De turen fandt sted, var de alle til stede. Damen ude i skoven ville lære F1 og F2 at opføre sig ordentligt. Hun ved ikke præcist, hvad der skete på køreturen. T2 tog bare F1 og F2 og sagde: "Kom, så kører vi."

Efter, at hendes mor og T2 gik fra hinanden, har F1 fortalt hende om, hvad der var sket ude i skoven. T2 var kørt fra dem. Hun ved ikke, om det bare var lidt længere frem, men han kørte fra dem.

Retten finder det herefter bevist, at F1 og F2 er blevet udsat for samtlige de i de dette forhold beskrevne handlinger, dog således, at det ikke kan anses for bevist, at F1 er blevet revet i håret med hårtab til følge, og at det alene kan anses for bevist, at han blev sat ud i sneen én gang.

Retten bemærker i tilknytning hertil, at V2 har forklaret, at hun er den medarbejder, der den 2. januar 2012 har talt med F1 og F2 og at F1 fortalte hende om, at hans far slår ham med en kæp, hvilket F2 bekræftede er rigtigt, og at der er tale om en kæp, som F1 storesøster har lavet i sløjd, og at det nogen gange er fordi, han ikke vil spise sin aftensmad, at han bliver slået. Der er ikke rejst tiltale herfor i anklageskriftets forhold 1, men forklaringen er yderligere et indicium for, at der er blevet udøvet vold mod F1 og F2 i hjemmet som i øvrigt beskrevet i forholdet.

Subsumtionen

Spørgsmålet er dernæst, hvilke bestemmelser i straffeloven, der ved de nævnte handlinger er overtrådt.

Retten finder, at slagene bagi, sparkene, riven i ører, næse og hår, skub og rusk, slag med et fad og de gentagne gange, hvor F1 blev spulet med koldt vand udgør vold, der isoleret set ville skulle henføres under straffelovens § 244.

Volden er imidlertid udøvet over for børn i en periode på ca. 4 år, mens børnene var fra henholdsvis ca. 5 år til knap 9 år og ca. 3 år til knap 7 år.

Det kan endvidere på baggrund af vidneforklaringerne, især V1 forklaring, lægges til grund, at i hvert fald en del af volden i perioder er udøvet på ugentlig basis og ellers på månedlig basis, idet den blev anvendt som led i T1, T2 og T3 forgæves forsøg på at få børnene til at stoppe med at tisse og have afføring i bukserne, spise den mad, der blev serveret, lave deres lektier og i øvrigt opføre sig ordentligt. Volden har således været anvendt systematisk som led i den almindelige børneopdragelse i hjemmet.

Under disse omstændigheder, og henset til voldens karakter, finder retten, at volden skal henføres under straffelovens § 245.

Retten finder, at placeringen af F1 i sneen og køreturen til skoven, hvor F1 og F2 blev efterladt kortvarigt i skoven, skal henføres under straffelovens § 123 og den tvang, der er udøvet ved at F1 med fysisk magtanvendelse blev tvunget til at spise skal henføres under straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1.

Strafansvaret

Spørgsmålet er herefter, i hvilket omfang de tiltalte alle har udøvet volden og overgrebene, herunder medvirket hertil, jf. straffelovens § 23.

Retten bemærker herved, at alle de tre tiltalte har haft F1 og F2 i deres varetægt og dermed haft en omsorgspligt over for dem. Denne omsorgspligt indebar bl.a., at de alle tre var forpligtet til efter bedste evne at beskytte børnene mod overgreb.

Trods denne pligt har alle tre tiltalte i forskelligt omfang udøvet vold og medvirket til hinandens handlinger. De har endvidere, jf. herved også V1 forklaring om, at ingen sagde stop eller greb ind, forholdt sig passive over for hinandens udøvelse af vold, tvang og vanrøgt. Der har således været enighed om og accept af, at volden og overgrebene skulle være en del af børneopdragelsen i hjemmet.

Under disse omstændigheder hæfter alle tre tiltalte for den samlede voldsudøvelse m.v.

Retten bemærker, at T3 i 2015 var i stand til at forlade hjemmet med F1 og V1. Dette kunne og burde hun have gjort allerede i 2010, da volden og overgrebene begyndte, og hun kunne og burde samtidig have søgt myndighedernes hjælp med henblik på at stoppe yderligere overgreb mod F2. Der er derfor ikke grundlag for at frifinde hende for den vold og de overgreb, hun ikke selv har erkendt aktivt at have udøvet.

Forhold 2

F2 har forklaret bl.a., at T1 har slået hende med en kæp i bagdelen og over fingeren og inde i hånden, og at det gjorde meget ondt. Hun har endvidere forklaret, at far har slået hende med en pind eller gren, han hentede i haven, og at det ikke gjorde så ondt. Hun har desuden forklaret, at farmor og far giver hende smæk.

V5 har forklaret, at F2 fortalte hende om en episode, hvor hun havde tabt noget vand, og farmor skubbede til hende, så hun faldt ned på nogle ledninger. F2 fortalte også, at hun blev sendt ind på sit værelse, når hun ikke var sød. Hun beskrev at blive trukket på strømpesokker hen over gulvet og ind på værelset. F2 fortalte desuden om, at både hun og X1 blev trukket i håret, og at det var hendes farmor, der gjorde det.

V5 har endvidere forklaret, at F2 i tilknytning til en snak om, hvorfor hun ikke var kommet ind efter frikvarter, sagde, at far ville blive rigtig, rigtig vred og råbe højt, og at hun ville få smæk, og at hun trak op i kjolen og viste, at det ville være bagi.

V5 har desuden forklaret, at F2 gjorde meget ud af, at hun ikke måtte sige det til hendes far. Heller ikke det med klaps bagi. F2 fortalte, at farmor og far havde sagt, at der risikerede at komme nogen efter far, hvis hun fortalte om de ting.

Hun spurgte i en efterfølgende snak F2 om, om der var andre, der kunne finde på at smække hende. F2 svarede, at farmor også kunne blive rigtig vred og give smæk.

V5 har endvidere forklaret, at F2 i forbindelse med, at F2 havde et mærke på armen, fortalte at det var lillebror, X1, der havde lavet det. Men hun fortalte også, at hun var blevet slået med en kæp, og at det afsatte samme mærke, hvis man blev slået med den. F2 lavede en tegning af kæppen og forklarede, at det gjorde mere ondt, hvis det var den med pigge på. F2 sagde, at kæppen på tegningen var Ruths kæp.

F2 fortalte ikke om, at andre kunne finde på at slå med genstande.

V5 har desuden forklaret, at hun fandt F2 forklaring troværdig fordi, det var så konkret, samt at den beskrevne episode, som F2

fortalte om, hvor hun var blevet slået af farmor med en blomsterpind på Kreta, fandt sted i sommerferien 2015.

Retten finder det herefter bevist, at der i dette forhold er udøvet vold som beskrevet i anklageskriftet.

Retten bemærker i tilknytning hertil, at V2 har forklaret, at hun er den medarbejder, der den 2. januar 2012, har talt med F1 og F2 og at F1 fortalte hende om, at hans far slår ham med en kæp, hvilket F2 bekræftede er rigtigt, og at der er tale om en kæp, som F1 storesøster har lavet i sløjd, og at det nogen gange er fordi, han ikke vil spise sin aftensmad, at han bliver slået.

Denne forklaring vedrører ikke den periode, der er omhandlet i anklageskriftet under dette forhold, men forklaringen er yderligere et indicium for, at der er blevet udøvet vold mod F1 og F2 i hjemmet, også i perioden fra februar 2015 som i øvrigt beskrevet i forholdet.

Subsumtionen og strafansvaret

Af de ovenfor under forhold 1 anførte grunde, og idet der er tale om en fortsat forbrydelse, da T1 og T2 kontinuerligt har udøvet vold mod børnene i hele perioden fra 2010 og til september 2015, henføres forholdet under straffelovens § 245.

Af de ovenfor under forhold 1 anførte grunde hæfter både T1 og T2 for den samlede voldsudøvelse.

Straffastsættelsen

Straffen fastsættes for T1 til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 213, § 245, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 23.

Straffen fastsættes for T2 til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 213, § 245, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 23.

Straffen fastsættes for T3 til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 213, § 245 og § 260, stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 23.

Retten har lagt vægt på volden, tvangen og vanrøgtens karakter, omfang og tidsmæssige udstrækning. Retten har herunder på den ene side lagt vægt på, at børnene har forklaret om, at dele af volden gjorde meget ondt, og på den anden side, at volden ikke har efterladt mærker eller fysiske skader, der har givet pædagoger, lærer eller andre anledning til at reagere.

Retten har lagt vægt på, at T1 og T2, i modsæt-

ning til T3 er fortsat med at udøve volden efter februar 2014 og frem til september 2015.

Retten har i formildende retning lagt vægt på, at de tiltalte alle er ustraffede.

Der findes som følge af forholdenes karakter, omfang og tidsmæssige udstrækning ikke grundlag for at gøre straffene betingede, hverken helt eller delvist, herunder heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Retten bemærker, at retten – navnlig på baggrund af V1 forklaring, og idet der ikke foreligger oplysninger om vold i hjemmet fra før 2010, hvor T1 overtog styringen af det – finder, at T1 har været initiativtageren og drivkraften bag, at volden og overgrebene blev gjort til en del af børneopdragelsen i hjemmet.

Hertil kommer, at der er en del, der tyder på, at volden i forhold til F1 er ophørt, efter at T3 forlod hjemmet med ham, og at der ligeledes er visse indikationer på, at forholdene for F2 og X1 har bedret sig, efter at T2 er flyttet, og T1 ikke længere er en del af børnenes hverdag.

Retten har imidlertid ikke fundet fuldt tilstrækkeligt grundlag for at bedømme T1 strengere end T2 og T3 henset til T2 og T3 såvel aktive som passive opbakning til T1 anvendelse af volden og overgrebene som led i børneopdragelsen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 6 måneder.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 6 måneder

Tiltalte T3 straffes med fængsel i 4 måneder.

De tiltalte skal betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

Dan Bjerring

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I ODENSE - 8.afdeling, den 2. juni 2016

Vibeke Kruse
kontorfuldmægtig